

готвяше да го улови и върже, една му-
 ха му кацна на лицето, та го ужали и
 събуди, а той скочи, та ся отбрани и
 и побѣгна но-далеко. Тука той замрък-
 на и влезе въ една пещеръ, да прѣно-
 шува. Прѣзъ истѣтъ нощъ дойде и единъ
 паякъ, който си сплете хубавтъ мре-
 жі надъ цѣлтъ дупкъ отъ тѣхъ пеще-
 рѣ. Сутрень-та двамина отъ неприатели-
 ты дойдохъ прѣдъ пещерѣтъ, и единътъ
 рече: “ Хайде да влеземъ вътрѣ, да не
 ся е скрылъ тука ! “ — Нѣ, отговори дру-
 гый : » той не е тука, защото ако бѣ-
 ше влезълъ, трябаше да раскъса паяжи-
 нѣтъ, “ това си продумахъ и заминѣхъ.
 Сега царскый сынъ излезе, и клѣкналь
 на колѣнѣ, вдигна си камъ небото рѣ-
 цѣты и говораше : “ Боже ! Боже ! ты
 вчера направи, една мушица, а днесъ е-
 динъ паякъ да ми запазятъ живота: Какъ
 ще могъ да благодарѣ на голѣмѣтъ ти
 милость ? ! — Сега виждамъ, че ты си-
 чко си прѣмъдро нарядилъ.”
